

Scherclub Den Bosch is gevestigd in de Plek (voorheen Flik Flak Hal) in 's-Hertogenbosch. De vereniging komt voort uit de Bossche Schermvereniging de Troubadours en Zaal Verwijlen. Twee verenigingen met een roemruchtige geschiedenis in de Nederlandse en internationale schermsport met vele successen, markante schermers en een eigenzinnige verenigingscultuur. Het zijn ook twee verenigingen die in hun historie altijd al een speciale band met elkaar hebben gehad.

Schermen in 's-Hertogenbosch

Het schermen kent een lange historie in 's-Hertogenbosch. De stad huisvestte onder meer een schermersgilde in de zestiende eeuw. Dit gilde wordt het meest herinnerd aan de schermersoproer in 1579. Bij deze oproep moest het stadsbestuur kiezen of Den Bosch het Spaanse gezag trouw bleef of dat het zich aansloot bij de noordelijke provincies. Die provincies hingen het Calvinisme aan en wilden zich afscheiden van Spanje. De gemaakte keuze leidde tot een conflict met het Calvinistische Schermersgilde.

In de negentiende eeuw kende 's-Hertogenbosch een burgerschermmvereniging, Arena genaamd. Over de vereniging is niet veel bekend, er zijn wel enkele medailles uit de 19e eeuw bewaard gebleven. De schermsport werd verder vooral beoefend door de in de stad gelegerde militairen.

Zaal Verwijlen

In 1981 werd de schermvereniging "Zaal Verwijlen" in Oss opgericht door Roel Verwijlen. Na de start in Oss ging een dependance open in Uden en een aantal jaren later werd een varkensstal in Heesch omgebouwd tot schermzaal. De dakbalken werden verhoogd de vloer geëgaliseerd en schermtoestellen werden geïnstalleerd. Toen de schermactiviteiten in deze zaal in Heesch door de rechter werden verboden (bestemmingsplan) heeft de vereniging de sportzaal van de Brandweerkazerne in Heesch als onderkomen gekregen tot dat de gemeente de zaal voor het jongerencentrum nodig had als concertzaal. In de gemeente Oss kwam het gymzaaltje van de plaatselijke VSO school te koop en met wat subsidie was het voor de club mogelijk om deze zaal te kopen. Ondanks alle verhuizingen heeft de vereniging altijd hard aan de weg getimmerd en het schermen in Oss en Nederland op de kaart gezet.

De vereniging heeft vele Nederlandse kampioenen voortgebracht en ook internationaal waren de schermers van "Zaal Verwijlen" geduchte tegenstanders. Naast vele wereldbeker overwinningen en zelfs twee maal de eindoverwinning in de junioren wereldbeker competitie, en zijn WK medaille (brons) van 2005 te Leipzig en natuurlijk zijn finale plaats op de Olympische spelen van Beijing is Bas Verwijlen de absolute topper van de club. Maar ook Internationaal gevreesde schermers als Siebren Tigchelaar, Allard van Erven, Ingrid Klaris en Saskia van Erven hebben hun roots bij "Zaal Verwijlen". Toen Roel Verwijlen in 2002 fulltime bondscoach werd, was het lastig te combineren met zijn taak als clubcoach en in 2005 werd de vereniging opgeheven.

In begin 2011 startte in Den Bosch een nieuwe vereniging "Scherclub Den Bosch" en kwamen vrijwel alle oud-Zaal Verwijlen leden terug naar hun Maître om zich aan te sluiten bij deze zeer ambitieuze club. Door de samenvoeging van de Troubadours en de oud-Zaal Verwijlen leden is "Scherclub Den Bosch" een feit. Als jong schermer maakte Roel Verwijlen zijn eerste scherpasjes bij de Troubadours onder leiding van zijn vader, en nu vele jaren later geeft hij op zijn beurt zijn zoon ook training in Den Bosch.

Schermmvereniging de Troubadours

Op 1 oktober 1951 werd schermvereniging de Troubadours opgericht door Trees en Jo Mosmuller, Kees Heyne en Piet van Iersel. In deze periode was er ook een politisportvereniging waar het personeel de schermsport beoefende.

De trainingen werden in die tijd verzorgd door de Maître van de politievereniging, Jacques van Daalen. In navolging van de Troubadours werd er een tweede Bossche schermvereniging opgericht, Athos '57. Twee schermverenigingen in Den Bosch bleek iets teveel van het goede en werd er besloten om te fuseren en verder te gaan onder de naam de Troubadours. Voorzitter werd Joop Harthoorn, Jan Verwijlen werd de nieuwe Maître.

In de jaren zeventig nam de eerste generatie Troubadours afscheid. Jo Mosmuller ontving op 31 mei 1970, bij het beëindigen van zijn actieve sportloopbaan, de eerste Bossche sportmedaille. Een nieuwe generatie Troubadours diende zich aan en sleepte in de jeugdcategoryën diverse medailles naar Den Bosch.

Op 20 december 1986 nam Maître Jan Verwijlen na 26 jaar afscheid van de Troubadours, hij werd kort daarna opgevolgd door Paul van Dijk. In de jaren die volgden richtte de vereniging zich meer op het recreatieve gedeelte van de scherm sport.

Midden jaren negentig ontstond er een neerwaartse spiraal, het ledenaantal daalde langzaam en resulteerde bijna in het einde van de vereniging. Mede door de inzet en toewijding van de toenmalige Penningmeester, Marie-José Wissingoverleefde de vereniging deze zware periode. Midden jaren negentig zou de inmiddels vervallen zaal aan de Donkse Dreef worden verruild voor de moderne gymzaal van het Hervion College gelegen aan de Hervensebaan. Naast de verandering van locatie, was er ook een verandering van trainers. Na negen jaar werd Paul van Dijk opgevolgd door Leo Rutten, de toenmalige Maître van SV Courage uit Veldhoven. Daarnaast was er nog een wisseling van het bestuur. Martin van Zon ging na heel wat jaren als voorzitter samen met secretaris Rob Goudvis en penningmeester Marie-José Wissing stoppen. Marianne Braspenning werd de nieuwe voorzitter. Het bestuur werd gecompliceerd met Nelly Coldenhoff en Symen Veldhuis.

In 2001 vierde de vereniging haar 50e verjaardag. Er was ook minder goed nieuws. Op 10 maart overleed Jo Mosmuller. Gedurende zijn actieve loopbaan bij de Troubadours was hij voorzitter en bestuurslid, en werd later benoemd tot erelid van de vereniging. Na zijn actieve scherm carrière was hij nog veelvuldig en erg betrokken bij de vereniging. Zoals eerder vermeld kreeg Jo Mosmuller in 1970 de eerste Bossche sportmedaille uitgereikt, in 1991 bij het veertigjarige jubileum van de vereniging kreeg hij ook een eremedaille in goud, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau uitgereikt. Jo Mosmuller werd in 1968 Nederlands Kampioen op floret, hij werd 70 jaar oud.

Na een periode van zes jaar besloot Leo Rutten de Troubadours te verlaten. De trainingen werden voorlopig waargenomen door Rachid Coldenhoff. Halverwege het seizoen 2003-2004 werd Frans Hoeberechts aangesteld als nieuwe Maître. Zijn verblijf was helaas van korte duur, wegens gezondheidsredenen moest Frans stoppen met lesgeven bij de Troubadours. Na een korte zoektocht vond Conrad Makoski zijn weg naar de vereniging, Rachid Coldenhoff werd benoemd tot zijn assistent. Met een stabiele en ervaren trainersstaf werd er een nieuwe weg ingeslagen, één die de basis zou leggen voor alle sportieve successen van de Troubadours in de komende jaren. In de jaren die volgden domineerden de schermers van de Troubadours in de jeugdcategoryën waarin vele medailles en ereplaatsen werden behaald.

In 2008 heeft de vereniging als één van de eerste schermverenigingen in Nederland een aparte sub vereniging opgestart dat specifiek gericht is op 50+ers. Inmiddels is deze groep uitgegroeid tot een respectabele ledenaantal van 10 schermers in de leeftijdsgroepen van 30 tot 70 jaar.

Na een rustperiode van bijna 17 jaar was de tijd zover voor de vereniging om de thuistoernooien weer nieuw leven in te blazen. In januari 2011 werd het 17e Zoete Lieve Gerritje Florettoernooi weer georganiseerd. Ook was er een primeur voor het toernooi. Voor het eerst in een schermtoernooi in Nederland had een organisatie een maatschappelijke partner, de eer viel op de milieuorganisatie Sea Shepherd.

In februari 2011 startte in Den Bosch een nieuwe vereniging 'Schermclub Den Bosch 1951' Alle Troubadours zijn meegegaan naar deze club

Schermen is een Olympische sport waarbij gebruik wordt gemaakt van een zwaard, oftewel wapen. Bij deze sport worden zowel lichaam als geest intensief gebruikt. Het schermen is één van vier sporten waarbij op alle Olympische Spelen voor medailles is gestreden.

Wapens

In het moderne schermen bestaan drie categorieën c.q. wapens; floret, degen en sabel. De naam van elk wapen verwijst naar één van de in Europa ontwikkelde gevechtstechnieken. De floret en de sabel zijn zogenaamde conventiewapens. Deze schermvormen kennen specifieke regels over recht van aanval. De scheidsrechter houdt deze regels in de gaten.

Floret

Het waren Italianen die in de 18e eeuw de floret ontwikkelden als oefenwapen voor de degen. Het geldige trefvlak bij floret is de romp. Het floret is kan gezien worden als het moeilijkste wapen dat beheerst kan worden.

Degen

De degen leunt het dichtst tegen het klassieke duelwapen aan. Het is een lang, recht steekwapen, met een kling die driehoekig is in doorsnee. Het hele lichaam is trefvlak bij het degenschermen (van het hoofd tot de voet). De kom is groot en dient om de hand te beschermen. De degen kent geen conventies. Dit betekent dat wanneer beide schermers elkaar gelijktijdig raken, ze allebei een punt krijgen.

Sabel

De sabel is een slag- en steekwapen vergelijkbaar met het wapen dat de cavalerie vroeger had. Het geldig trefvlak bij het sabelschermen is het gehele bovenlichaam (met uitzondering van de handen). Het schermen op Sabel kenmerkt zich door een vlot wedstrijdverloop en veel actie waardoor het zeer spectaculair is om naar te kijken.